

Людина флюгер

Василь Стус

Людина флюгер. Так. Людина флюгер.
підвладний вітрові, а не собі.

Я знаю? Може, бог чуттями править.

чуттями править, може, дика товч
ще не оговтаних бажань людських.

А ти живеш навпомацки — і тільки.

Самопізнання — самозагасання.

Триматися у власному сидлі —

такі химери юності, що шкода

і часу і себе і бога — теж.

І вже. Вкипіла під ногами магма,

й стверділа товщ і магма почувань,

і прагнення стверділості — повтори.

...А змучений повторами, натрудиш

з'ятрілу душу. І нема тобі

рятунку: прохромити твердь змертвілу

І в море неспокійно увійти,

щоб борсатися і, немов вітрило

порожне, виповнитись шалом дня

і вже покороному, поріднитись

з безумством світу білого. Пливи

і погинай, заблукане човенце.

Як здумано життя чуттями править.

Зухвало як — цуратися душі

і наvertати й повнитись. І вічно

летіти в сонмі самопочезань.